

põllumajandusettevõtjale tekkis, kui ta ei saanud täielikult ära kasutada määruses taotluste esitamiseks kehtestatud tähtaega?

- ⁽¹⁾ Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks ning muudetakse määruseid (EMÜ) nr 2019/93, (EÜ) nr 1452/2001, (EÜ) nr 1453/2001, (EÜ) nr 1454/2001, (EÜ) nr 1868/94, (EÜ) nr 1251/1999, (EÜ) nr 1254/1999, (EÜ) nr 1673/2000, (EMÜ) nr 2358/71 ja (EÜ) nr 2529/2001 (EÖT L 270, lk 1; ELT eriväljaanne 03/40, lk 269).
- ⁽²⁾ Komisjoni 29. oktoobri 2004. aasta määrus (EÜ) nr 1973/2004, millega sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV ja IVa jaotises sätestatud toetuskavade rakendamiseks ja tootmisest kõrvaldatud maa kasutamine tooraine tootmiseks (ELT L 345, lk 1).

Mindo Srl 19. detsembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 5. oktoobri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-19/06: Mindo Srl versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-652/11 P)

(2012/C 49/32)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Mindo Srl (esindajad: advokaadid C. Osti, A. Prastaro, G. Mastrantonio)

Teine menetlusosaline: Mindo Srl

Apellandi nõuded

- tühistada tervikuna Üldkohtu 5. oktoobri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-19/06: Mindo vs. komisjon, ja selle tagajärjel
- saata kohtuasi tagasi Üldkohtusse ja kohustada tal asja sisuliselt lahendama, arvestades, et Üldkohtu otsus rikkus Mindo õigust igakülgselt kohtulikule arutamisele esimeses astmes,
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellandi nõue põhineb järgmistel väidetest:

Üldkohus tuvastas, et Mindol puudub põhjendatud huvi menetluse jätkamiseks, sest ta ei saaks mingit kasu vaidlustatud kohtuotsuse tühistamisest endast, Alliance One International Inc. („**Alliance One**”) nõudest, ega ka hilisematest kolmandate isikute kahju hüvitamise nõuetest.

Esiteks väidab apellant, et nimetatud järeldus tuleb tühistada, sest sellega rikutakse kohaldatavaid õigusnorme, see põhineb moonutatud faktidel ja igal juhul on selle põhjendus puudulik ja vastuoluline.

Teiseks väidab apellant, et vaidlustatud kohtuotsus tuleks tühistada seetõttu, et see kas võtab Mindolt õiguse kohtulikule arutamisele (ja seega õiguse tema kohtuasja igakülgselt läbivaatamisele) või juhul, kui vaidlustatud kohtuotsust tõlgendada nii, et selle kohaselt oleksid Mindo ja Alliance One pidanud esitama esimeses astmes ühise hagiavalduse, rikutab see Mindo ja Alliance One'i kaitseõigust.

Transcatlab SpA, likvideerimisel, 20. detsembril 2011 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 5. oktoobri 2011. aasta otsuse peale kohtuasjas T-39/06: Transcatlab versus komisjon

(Kohtuasi C-654/11 P)

(2012/C 49/33)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Transcatlab SpA, likvideerimisel, (esindajad: advokaadid C. Osti, A. Prastaro, G. Mastrantonio)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu (kolmas koda) 5. oktoobri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-39/06: Transcatlab vs. komisjon (edaspidi „kohtuotsus”), kuna Üldkohus asus seisukohale, et Standard Commercial Corp. (ja seega Alliance One International) on solidaarselt vastutav Transcatlabi toime pandud rikkumise eest;
- vähendada seetõttu Transcatlabile määratud trahvi, tühistades osaliselt komisjoni 20. oktoobri 2005. aasta otsuse K(2005) 4012 (lõplik) (EÜ) artikli 81 lõike 1 kohase menetluse kohta (juhtum COMP/C.38.281/B2 — Toortubakas — Itaalia) (edaspidi „otsus”) artikli 2 punkt c ja otsustada, et trahv tuleb vastavalt määruse nr 17/62 artikli 15 lõike 2 ja määruse nr 1/2003 artikli 23 punkti 2 sätetele arvutada Telefónica käibe alusel 32,338 miljonit eurot, mis on tema 2005. aasta märtsis lõppenud majandusaasta käive;

— tühistada eeltoodust tulenevalt vaidlustatud otsus, kuna selles kohaldatakse Transcatlabi trahvi põhisummale kordajat 1,25;

— tühistada kohtuotsus, kuna selles lükatakse tagasi Transcatlabi argumendid, mis puudutavad a) trahvi vähendamata jätmist tegeliku mõju puudumise tõttu turule b) rikkumise

intensiivsuse vähenemist perioodil 1999–2002, ja c) kergendavat asjaolu, milleks oli „põhjendatud kahtlus” ja mida kohaldati sarnases Hispaaniat puudutavas asjas, ning sellest tulenevalt vähendada trahvi;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Esiteks rikub kohtuotsus ELTL artiklit 296, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 48 ja 49 ja igal juhul tõendamiskoorimist puudutavaid põhimõtteid ja Transcatabi kaitseõigusi. Esimese astme menetluses esitati argumente ja tõendeid selleks, et lükata ümber eeldus, et SCC tegelikult mõjutas otsustavat Transcatabi tegevust. Need argumendid ja tõendid, mis on *asjassepuutuvad* ja Euroopa Kohtu hiljutise kohtupraktika kohaselt igal juhul *mitte tähtsusetud*, oleksid nõudnud vähemalt konkreetset hinnangut ja tagasilükkamise korral sobivat põhjendust. Apellandi arvates ei teinud Üldkohus ei ühte ega teist. Igal juhul on apellant seisukohal, et kuna Üldkohus leidis, et vaidlustatud otsuse kohta võib kasutada *uus* tõendeid, on kohtuotsuses rikutud tõendamiskoorimise reegleid ja igal juhul Transcatabi kaitseõigusi.

Teiseks on apellant seisukohal, et lükates tagasi argumendid rikkumise tegeliku mõju puudumise kohta turul ja rikkumise intensiivsuse vähenemise kohta perioodil 1999–2002, moonutas Üldkohus fakte ja igal juhul rikkus Euroopa institutsioonide haldusaktide tõlgendamise üldpõhimõtteid, põhjendamiskohustust, tõendamiskoorimise reegleid, Transcatabi kaitseõigust ja reeglit non ultra petita.

Kolmandaks on kohtuotsuses apellandi hinnangul vääralt kohaldatud õigusnormi, samuti on põhjendus puudulik ja ebaloogiline osas, milles Üldkohus lükkab tagasi Transcatabi argumendi võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumise kohta, mis käsitles seda, et kohaldamata jäeti kergendav asjaolu, milleks oli „põhjendatud kahtlus” ja mida kohaldati sarnases Hispaaniat puudutavas asjas.

21. detsembril 2011 esitatud hagi — Suurbritannia ja Põhja-iri Ühendkuningriik versus nõukogu

(Kohtuasi C-656/11)

(2012/C 49/34)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Suurbritannia ja Põhja-iri Ühendkuningriik (esindajad: C. Murrell, A. Dashwood, QC)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

— tühistada nõukogu 16. detsembri 2011. aasta otsus (¹) seisukoha kohta, mille Euroopa Liit võtab ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Šveitsi Konföderatsiooni vahelise isikute vaba liikumist käsitleva kokkuleppe alusel loodud ühiskomitees seoses nimetatud kokkuleppe sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimist käsitleva II lisa asendamisega;

— mõista kohtukulud välja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

1. ELTL artikli 263 alusel esitatud hagi palub Suurbritannia ja Põhja-iri Ühendkuningriik ELTL artikli 264 alusel tühistada nõukogu 16. detsembri 2011. aasta otsuse seisukoha kohta, mille Euroopa Liit võtab ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Šveitsi Konföderatsiooni vahelise isikute vaba liikumist käsitleva kokkuleppe alusel loodud ühiskomitees seoses nimetatud kokkuleppe sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimist käsitleva II lisa asendamisega.
2. ELTL artikkel 48 on ainus selles otsuses välja toodud sisuline õiguslik alus.
3. Otsus käsitleb ühelt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide ning teiselt poolt Šveitsi Konföderatsiooni vahel 21. juunil 1999 sõlmitud isikute vaba liikumist käsitleva kokkuleppe II lisa. Kokkuleppe II lisa käsitleb üksnes EL ja Šveitsi Konföderatsiooni vahelist sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimist. Vaidlusaluse otsusega sisse viidavate II lisa muudatuste eesmärk on kajastada muudatusi Euroopa Liidus toimunud muutusi sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimisel. II lisasse kavandatavate muudatuste üks mõju on laiendada Šveitsi kodanike, kes ei ole ise majanduslikult aktiivsed või kes on majanduslikult aktiivsete pereliikmed („mitteaktiivsed kodanikud”), õigusi, mida neile hetkel kehtivast II lisast ei tulene.
4. Ühendkuningriigi väitel ei saa ELTL artikkel 48 olla sellise meetme ainsaks sisuliseks õiguslikuks aluseks, millel on niisugune kavandatav mõju. Tegemist on sättega, mille eesmärk on lihtsustada vaba liikumist (a) liidu piires, mitte liidu ja kolmandate riikide vahel; ja (b) majanduslikult aktiivsete, mitte aga mitteaktiivsete isikute vaba liikumist. Õige õiguslik alus on ELTL artikli 79 lõike 2 punkt b. See säte annab pädevuse niisuguste meetmete vastu võtmiseks, mille eesmärk on „liikmesriigis seaduslikult elavate kolmandate riikide kodanike õiguste määratlemine, sealhulgas liidusisest liikumisvabadust ja teistes liikmesriikides elamist reguleerivate tingimuste sätestamine”.